

בעזהש"ת

קונטרס

סדר הישיבה

דער קונטרס געבט עצות און הדרכות פאר א בחור אין ישיבה, ווי אזוי אויסצוגיין זיינע בחור'ישע יארן ווי עס דארף ער זיין; די חשיבות פון זיך ערשטעלן ער די סדרים פון ישיבה; די וועג ווי אזוי איינצוקויפן אסאך תורה און יראת שמים און באקומען א גוטער נאמען

איבערגעגעבן אויף אידיש פונעם קונטרס "סדר הישיבה" פון הרב הגאון הצדיק, עמוד האמינה, נואם ברענגט אריין די הייליגע און ריינע אמונה אין די גאנצע וועלט

כבוד קדושת מרן מוהרא"ש זי"ע

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין, אדוננו, מורינו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

אויסקענעבן בעזהש"ת
דורך הסידי ברוסלב - וויליאמסבורג

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

יוזשלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

סֵדֵר הַיְשִׁיבָה

א

יעֲדֹעַר מְעַנְטֶשׁ וויל מְצָלִיחַ זיין אין זיין לְעַבְדָּן, צו זיין א געלונגגענער מְעַנְטֶשׁ סיי בְּגִשְׁמִיּוֹת און סיי בְּרוּחַנִיּוֹת. זיך צו קענען גוט אויסקומען מיט אַנדֶערע מְעַנְטֶשֶׁן, און זיין בַּאֲלִיבֵט ביי יעדן.

דער יסוד פון הצלחה פון א מְעַנְטֶשׁ הויבט זיך אָן מיט זיין סֵדֵר הַיּוֹם. ווען א מְעַנְטֶשׁ האט א נאַרמאַלער סֵדֵר אין טאג, ער ווייסט וואס ער האט צו טון אין יעדע

סדר הישיבה

צייט, און ער היט די סדרים ווי עס דארף צו זיין, דאן איז ער זייער מצליח.

דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט מיט די גאנצע "מערכת השמים" - די זון, די לבנה, און אלע שטערנס און פלאנעטן. און ער האט דאס אלעס אהערגעשטעלט אויף גאר א הערליכע מסודר'דיגע וועג, און זיי גייען טאקע אן אויפ'ן בעסטן פארנעם אויף דעם שיינער סדר מיט וואס דער אייבערשטער פירט זיי. און די זעלבע איז אויך ביי יעדן מענטש, אויב וועט ער פירן זיין לעבן אויף א מסודר'דיגע וועג, מיט א שיינעם סדר, דאן וועט ער קענען אנגיין און מצליח זיין אויף א הערליכן פארנעם.

און די זעלבע איז פארקערט. א מענטש וואס איז נישט מסודר, זיין טאג איז נישט קיין טאג, זיין נאכט איז נישט קיין נאכט, ער האט נישט קיין באשטימטע

סדר הישיבה

ה

צייט ווען ער לייגט זיך שלאפן און ווען שטייט אויף, דאן קען ער שוין אויטאמאטיש נישט האבן קיין נארמאלע סדר אויף זיין פארמיטאג און נאכמיטאג, זיין סדר איז אינגאנצן צומישט; דאס איז דער בעסטער רעצעפט פאר א דורכפאל, אזא מענטש קען זייער שווער מצליח זיין אין לעבן.

דאס איז געזאגט געווארן ביי יעדן מענטש, אבער נאך פיל מער איז דאס וויכטיג פאר א יונגער בחור. ווען דער מענטש איז נאך יונג קען ער זיך פיל גרינגער בייגן איין וועג אדער די אנדערע, ער איז נאכנישט אזוי איינגעוואוינט מיט זיינע שלעכטע געוואוינהייטן. און דערבער ווען א בחור נעמט זיך אין די האנט אריין און ער שטעלט זיך אויס א שיינעם סדר אין לעבן, דאן וועט ער שוין בלייבן אזוי מסודר פאר זיין גאנץ לעבן.

אויב אין ישיבה האט ער געהאלטן די סדרים ווי עס דארף צו זיין, ער האט געוואוסט וואס ער האט צו טון אין יעדע צייט, און ער האט זיך געהאלטן שטארק צו דעם; דאן וועט דאס שוין בלייבן ביי אים אזוי אויך נאך די חתונה. און אפילו נאך שפעטער, ווען ער וועט שוין האבן א שטוב מיט קינדער, וועט ער אלעמאל האבן ישוב הדעת, ער וועט האבן א מסודר'דיגע און קלארע קאפ, ער וועט זיך קענען שיין מסדר זיין צו האבן גענוג צייט צו ארבעטן און ברענגען פרנסה, צו לערנען יעדן טאג, זיך אפצוגעבן מיט זיין פאמיליע, און אפילו צו רעדן מיט אנדערע מענטשן מיט רואיגקייט, ער וועט קענען מחזק זיין מענטשן און זיי דערנענטערן צום אייבערשטן.

יעדער מענטש קען זיך אייביג טוישן. אבער ווי עלטער מען ווערט, אלץ שווערער איז צו טוישן די

סדר הישיבה

ז

געוואוינהייטן. א מענטש וואס האט זיך צוגעוואוינט
יונגער־הייט צו לעבן אן קיין סדר, אלעס איז ביי אים
צופארן און צופלויגן און נישט מסודר, ווערט דאס ביי
אים ווי א נאטור צו זיין נישט מסודר־דיג; עס וועט אים
זיין גאר שווער דאס צוריק צו דרייען אויף דער
עלטער, און ער וועט ליידן פון דעם גאר אסאך.

ווען א בחור לערנט אין ישיבה, דארף ער וויסן און
פארשטיין אז מיט דעם וואס ער וועט פאלגן דעם ראש
ישיבה, דעם מגיד שיעור און משגיח, וועט ער נאר א
טובה טון פאר זיך אליין. מיט דעם וואס ער וועט זיך
האלטן שטרענג צו די זמנים אין ישיבה, צו די סדר
הישיבה, וועט דאס אים אליין העלפן אין לעבן אז ער
זאל ווערן א מסודר־דיגער מענטש און קענען האבן
הצלחה אין לעבן. מיט'ן זיין אן אויפער-חכם און זיך
נישט האלטן צו די סדרי הישיבה, וועט דער בחור נאר

סדר הישיבה

זיך אליין אָפּטוֹן, ער אליין וועט אַסאָך ליידן פון דעם
שפּעטער אין לעבן.

א בַּחוּר וואס האלט מיט די סדרֵי הישיבה, ווערט אַ
באליבטער מענטש ביי יעדן איינעם, מענטשן קוקן
אים און אלס און ערוואקסענער באַזעסענער מענטש, ער
וועט זיך איינקויפן מיט דעם גאר אַ גוטער נאָמען, מיט
פילע גוטע חברים.

און אפילו ביי זיך אליין וועט דער בַּחוּר ווערן מער
באליבט. אַ מענטש וואס האט נישט קיין נאַרמאלער
סדר, האט זיך אליין נישט ליב, ער קען זיך אליין נישט
דערליידן. ער האט נישט קיין ציל און סיפוק אין זיין
לעבן, ער ווייסט אליין נישט וואס ער וויל.

מיטן האלטן אַ שיינעם סדר אין ישיבה וועט דער
בַּחוּר זייער מצליח זיין, סיי מיט די לימודים פון די
ישיבה, צו שטייגן אין תורה און יראת שמים, און סיי

סדר הישיבה

וועט אים נאך בלייבן גענוג און נאך צייט פאר זיך
אליין זיך משלים צו זיין און צו לערנען אייגענע
לימודים, אויסער די לימודים פון ישיבה.

ב

פארמיטאג סדר אין ישיבה

די פארמיטאג סדר אין ישיבה הויבט זיך געווענליך
אן אז די בחורים קוקן זיך פאר דעם שיעור, די גמרא
וואס דער ראש ישיבה אדער מגיד שיעור וועט
שפעטער פארלערנען.

דער ראש ישיבה אדער מגיד שיעור וואס לערנט
פאר די גמרא, ער קען זייער גוט די סוגיא, ער איז א
גרויסער תלמיד חכם וואס קען גוט די סגיות הש"ס
מיט די מפורשים, די ראשונים און אחרונים, ער קען
גוט ד' חלקי שלחן ערוך, און ווען ער לערנט פאר אן

עָמוּד גְּמָרָא, טוֹט עַר דּוּרְךָ דִּי גְמָרָא מִיטְן גְּאֲנָצֵן
 טִיפְקֵיט, מִיט גְּרוּיס בְּקִיעוֹת אוֹן חֲרִיפּוֹת, עַר שְׁמוּעֶסֶט
 אוּיס אַלע שְׁיטוֹת אוֹן מְהֻלְכִים פּוֹן דִּי ראשונים אוֹן
 אַחֲרוֹנִים בִּיז צוּ הִלְכָה לְמַעֲשֵׂה.

אַזאַ שִׁיעוֹר קֶען מְעַן נִישְׁט מִיטְהֶאלְטֵן אוֹן
 פֶּאַרשְׁטֵיין אוּיב מְעַן הָאט זײַךְ נִישְׁט גוּט פֶּאַרְגֶּעקוּקֶט
 פּוֹן פֶּרִיעֶר. עָס אִיז נִישְׁט מְעַגְלִיךְ אוּיפְצוּכֶאַפֶּן דָּעם
 טִיפֶּן שִׁיעוֹר, אָן צוּ הָאַבֶּן קוּדֶם אַ גוּטֶן בְּלִיק אוֹן
 פֶּאַרשְׁטֵיין וואס דִּי גְמָרָא זָאגט אוּיף דָּעם עָמוּד.

אוֹן דָּאס שְׁטַעלְט זײַךְ נִישְׁט אָפּ בִּי דָּעם. אוּיב
 פֶּאַרשְׁטֵיט מְעַן נִישְׁט דָּעם שִׁיעוֹר, אוֹן מְעַן הֶאלְט
 נִישְׁט מִיט וואס דָּער ראש יְשִׁיבָה אָדָּער מַגִּיד שִׁיעוֹר
 לְעֶרְנֶט פֶּאַר, דָּאן פֶּאַרלִירט מְעַן דִּי גְאֲנָצֶע חֶשֶׁק פּוֹן דִּי
 גְמָרָא. אוֹן מְעַן קֶען דָּאךְ נִישְׁט זײַצֵן לִיידִיג, הוּיבֶט מְעַן
 צוּ פֶּאַרפִּירֶן אוֹן צוּ שְׁטַעֲרֶן אַנְדֶּערֶע אוּיף. אוֹן ווער

סדר הישיבה

יא

רעדט נאך אויב ס'איז דא נאך א בַּחור וואס האט זיך
נישט פאַרגעקוקט, און ביידע אינאיינעם ווערן
פאַרנומען מיט נאַרשקייטן און שטערן דעם גאַנצן
שיעור.

דער ראש ישיבה ווערט גערנוועז פון דעם, ער ווערט
ברוגז אויף די בחורים, און מיט רעכט. מען שטערט
אים דעם שיעור און ער זעט ווי די בחורים האלטן
נישט מיט און פאַרשטייען נישט וואס ער רעדט. ביידע
ווערן גערנוועז, דער בַּחור האט נישט די געדולד צו זיצן
א שעה צוויי צו הערן א שיעור וואס ער פאַרשטייט
בכלל נישט, און דער מגיד שיעור קען נישט
פאַרלערנען ווען מען הערט אים נישט אויס.

אויב אָבער וועט דער בַּחור זיך גוט פאַרקוקן
אינאיינעם מיט אַ חֵבֵר. און יעדע זאך וואס ער
פאַרשטייט נישט, וועט ער פֿרעגן דעם מגיד שיעור

סדר הישיבה

אָדער דעם שױאל וּמְשִׁיב. אַפִּילוּ עַר װעט טאַקע נישט פאַרשטיין יעדע קליינע פֿרט, װעט עַר אָבער פֿאַקומען דעם בילד פֿון די גמרא, און עַר װעט שױן קענען געהעריג מיטהאלטן דעם שיעור, עַר װעט האָבן אַ געשמאַק אין דעם עמוד גמרא, עַר װעט װעלן װיסן און פֿאַרשטיין נאָך בעסער. ביים שיעור װעט עַר הנאה האָבן און װעלן זיך צוהערן צום מגיד שיעור, און עס װעט אים נאָך נתחדש װערן שיינע חידושים אין די גמרא.

נאכ'ן זיך גוט פֿאַרקוקן אַ שטיקל גמרא, צי אליין צי מיט אַ חבֿר, פֿאַקומט מען אַ געשמאַק אין די גמרא, עס הויבט אָן שווער װערן קשיות, עס װערט אים נתחדש חידושים, אזוי ווי די גמרא זאָגט (חגיגה ג.) "אין בית המדרש בלא חידוש", און נאכדעם װען עַר װעט אַריינגיין צום שיעור, װעט אים אויפֿשיינען די אויגן

סדר הישיבה

יג

אין די גמרא, ער וועט קלאר ווערן אין די אלע זאכן וואס ער האט זיך געמוטשעט, און ער וועט געוואויר ווערן פרישע זאכן וואס ער האט נישט געוואוסט ביז יעצט. די גמרא זאגט (תענית ז.) "הרבה למדתי מרבתי, ומחברי יותר מרבתי, ומתלמידי יותר מכלם", ווען מען לערנט דורך גוט א זאך אינאיינעם מיט א חבר, ווען א ראש ישיבה אדער מגיד שיעור לערנט איבער א גמרא מיט די תלמידים, דאן קומט ארויס גאר שיינע חידושים. יעדן טאג, ביי יעדן שיעור, קומט ארויס נייע געדאנקען וואס מען האט נישט געקלערט דערפון פריער. "אי אפשר לבית המדרש שלא יהיה בו דבר חדש בכל יום" (ירושלמי, סוטה, פרק ג' הלכה ד') - עס קען נישט דורכגיין א טאג אין בית המדרש וואס מען זאל נישט געוואויר ווערן עפעס א נייער חידוש.

סדר הישיבה

און אויב פארשטייט מען נישט עפעס, טאר מען זיך נישט שעמען צו איבערפרעגן און קלאר מאכן די סוגיא. חז"ל זאגן (אבות פ"ק ב') "ולא הביישן למד" - אויב שעמט מען זיך צו פרעגן, וועט מען קיינמאל זיך נישט אויסלערנען. און אפילו אויב מען שעמט זיך צו פרעגן, אפילו ווען מען כאפט א פסק פונעם ראש ישיבה אדער מגיד שיעור וואס ווערט ברוגז ווען מען פרעגט אים איבער אזויפיל מאל, טאר מען זיך נישט דערשרעקן דערפון. די גמרא זאגט (ברכות ס"ג:) אז ווען א רבי שרייט אויפ'ן תלמיד און דער תלמיד בלייבט שטיל און ענטפערט נישט צוריק, איז ער זוכה אויסצואוואקסן א גרויסער תלמיד חכם. און די גמרא זאגט אויך דארט (שם דף ד.) אז דער רבי פון דוד המלך האט געהייסן "מפיבשת" ווייל ער פלעגט פארשעמען דוד המלך ביים לערנען, און אין דעם זכות האט דוד

המלך געהאט א קינד "כלאב" וואס האט נאך געקענט
מער לערנען פון מפּיבֿשֿת.

דאס איז דער וועג פון לערנען תּוֹרָה, מֶעַן קריגט זיך
ארום אין לערנען, מֶעַן שרייט זיך אָן, אַלעס נאר צו
ארויסהאַבן א קלאַרקייט אין די הייליגע תּוֹרָה, אָבער
נאכדעם מאכט מֶעַן שְׁלוֹם צווישן זיך. חז"ל זאגן
(קידושין ל:) אז ווען א טאטע לערנט מיט א קינד, אָדער
א רבי לערנט מיט א תלמיד, ווערן זיי ממש ווי פיינט
צווישן זיך, זיי קריגן זיך אסאך ארום, אָבער זיי שטעלן
זיך נישט אויף פונעם לערנען איידער זיי ווערן צוריק
גוטע פריינט און האבן זיך זייער ליב, אזוי ווי דער
פסוק זאגט (במדבר כ"א) "וְאֵת יְהוָה בְּסוּפָה". נאך זאגן די
חז"ל (שמות רבה, פרשה מ"א, סימן ח') אז צו קענען זוכה
זיין צו תּוֹרָה דארף מֶעַן מאכן די פּאַקן ווי א שטיין,

סדר הישיבה

מען דארף אלעס קענען ליידן און דורכקומען, און דאן איז מען זוכה צו קענען גוט די הייליגע תורה.

די משנה זאגט (אבות פרק ו') "אין טוב אלא תורה, שנאמר (משלי ד') כי לקח טוב נתתי לכם" - עס איז נישטא נאך אזא געשמאקערע זאך ווי צו פארשטיין א בלאט גמרא, ווי צו לערנען די הייליגע תורה. די תורה איז די חכמה פונעם אייבערשטן, און מיט דעם וואס מען לייגט זיך אריין אין די הייליגע תורה, ווערט מען צוגעקלעבט צום אייבערשטן. ס'איז נישטא קיין זאך אויף דער וועלט וואס קען זיך פארגלייכן צו די געשמאק וואס מען שפירט אין די הייליגע תורה.

דעריבער דארף א בחור זען גוט אויסצוניצן דעם פארמיטאג סדר אין ישיבה, ער זאל פארגעסן פונעם גאנצן ארום, ער זאל אפילו נישט טראכטן פון זיך אליין, נישט זיין פארנומען מיט וואס ס'איז געווען און

מיט וואס ס'גייט זיין, נאר די גאנצע קאפ זאל אים ליגן
 אין די גמרא, און לערנען פלייסיג מיט גרויס התמדה,
 און דאן וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף
 יענע וועלט. אויף די וועלט וועט אים גוט זיין ווייל ער
 וועט ווערן א באליקטער בחור ביי זיינע רבי'ס און
 חברים, און ער וועט ווערן באליקט אויף ביי זיך אליין,
 די הייליגע תורה געבט אריין א חיות אין א מענטש אז
 ער זאל שפירן א ספוק אין לעבן און זיך אליין ליב
 האבן. און עס וועט אים זיין גוט אויף יענע וועלט ווייל
 דאס איז וואס דער אייבערשטער וויל אז א איד זאל זיך
 נאר אריינלייגן אין די הייליגע תורה.

ג

נאכמיטאג סדר אין ישיבה

ביים נאכמיטאג סדר אין ישיבה איז געווענליך
 איינגעפירט אז מען לערנט א סדר בקיעות. געווענליך

סדר הישיבה

נעמט די ישיבה אַ מסכת און אַ פּרָק וואס דאס זאל מען לערנען אלס בקיעות. דאס לערנט מען שוין נישט אזוי בעיון ווי די פארמיטאג שיעור, נאר דער עיקר איז צו פארשטיין די גמרא רש"י אויפ'ן פלאץ, אן אריינגיין אין אַ גרויסע טיפקייט.

דער שיעור קען אַ בחור אויף זייער גוט אויסנוצן. מען דארף זיך טרעפן אַ גוטער חבר וואס האלט ביים לערנען, און לערנען מיט אים דער שיעור זייער פלייסג. די גמרא זאגט (ברכות ס"ג:) אז מען קען נישט קונה זיין תורה נאר ווען מען לערנט מיט אַ חבר, נאך זאגן די חז"ל (ברך ארץ זוטא, פרק ד) "תלמידי חכמים נאים בתבונה, ואין עמי הארצות נאים בתבונה", די שענסטע זאך איז ווען מען האט אַ גוטער חבר און אינאיינעם לערנט מען די גמרא. וואס מען פארשטייט נישט וועט דער חבר ארויסהעלפן, און וואס דער חבר

סדר הישיבה

יט

פארשטייט נישט וועט ער ארויסהעלפן, און אינאיינעם וועלן זיי גוט פארשטיין די גמרא, אזוי ווי דער פסוק זאגט (קהלת ד', ט) "טובים השנים מן האחד, אשר יש להם שכר טוב בעמלם, כי אם יפלו, האחד יקים את חברו, ואלו האחד שיפל ואין שני להקימו".

ביי דעם נאכמיטאג סדר וועט די ישיבה געווענליך נישט אזוי מקפיד זיין וואס מען לערנט, זיי ווילן דער עיקר נאר זען אז די בחורים לערנען פלייסיג און פארברענגען נישט די צייט. און דעריבער קען א פלייסיגער בחור אריינכאפן יעדן טאג א צוויי דריי בלאט גמרא, און אנזאגן נאך פיל מער פון וויפיל די סדר הישיבה פארלאנגט.

אפילו לויט'ן סדר פון די ישיבה דארף מען לערנען א געוויסער פּרָק אין די מסכת, קען אבער דער בחור אנהויבן די מסכת פון אנהויב, און גיין אויפ'ן סדר ביז'ן

סדר הישיבה

ענדיגן די גאנצע מסכת. און אויב פארשטייט מען
 נישט עפעס דארף מען נישט מורא האבן צו גיין פֿרעגן
 פונעם מגיד שיעור אָדער משגיח, כאטש וואס מען
 האלט טאקע נישט ביי די פֿרק וואס מען לערנט אין
 ישיבה, וועלן זיי אָבער זיין זייער צופֿרידן צו זען ווי
 דער בחור לערנט אזוי פֿלייסג, און עס וועט זיי נישט
 אנגיין אז דער בחור וויל לערנען אויף די אנדערע
 פֿרקים און ענדיגן די גאנצע מסכת.

און אויף דעם וועג קען מען אפילו ענדיגן מער ווי
 איין מאל די מסכת במשך דעם זמן. דאס איז זייער א
 גוטע און געשמאקע זאך דורכצולערנען און צו קענען
 א מסכת, ווייל מיט דעם פֿאקומט מען דעם בילד ווי
 אזוי די גמרא קוקט אויס, און דאס עפֿנט דעם מוח און
 געבט חשק צו ענדיגן נאך און נאך מסכתות.

סדר הישיבה

כא

ווען מען איז זוכה קונה צו זיין א גאנצע מסכת איז דאס א געוואלדיגע שמחה. חז"ל זאגן (פסיקתא צו) אז ווען מען ענדיגט א מסכת דארף מען מאכן א יום טוב, און אזוי ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (יורה דעה, סימן רמ"ו, סעיף כ"ו) אז ווען מען ענדיגט א מסכת איז א מצוה צו מאכן א סעודה, און דאס קומט פון די גמרא (שבת קי"ח:) אז ווען מען ענדיגט א מסכת מאכט מען א סעודה און מען פריידט זיך דערמיט.

מיט'ן אויסנוצן דעם נאכמיטאג סדר ווי עס דארף צו זען, קען א בחור אריינכאפן גאר אסאך, און זייער שיין מצליח זיין.

ד

נאכט סדר אין ישיבה

די נאכט סדר אין ישיבות אין נישט אייניג אין אלע ישיבות. אין טייל פלעצער חזרט מען איבער דעמאלט אלעס וואס מען האט געלערנט במשך דעם טאג, און אין אנדערע פלעצער קענען די בחורים לערנען וואס זייער הארץ באגערט.

ווי אזוי עס זאל נאר זיין איז אבער זיכער אז דער עיקר וואס די מגידי שיעור ווילן אין דעם סדר איז אז די בחורים זאלן זיצן און לערנען. עס זענען ליידער דא אסאך בחורים וואס פארשווענדן די טייערע צייט פון דעם סדר, זיי דרייען זיך אריין און ארויס און לערנען גארנישט. און א בחור וואס זיצט און לערנט ביי נאכט סדר, וועט אים קיינער נישט שטערן, אפילו ווען ער לערנט נישט די שיעורי הישיבה נאר זיינע אייגענע

שיעורים. אַדְרָבָה, דָּעַר ראש ישיבה, אָדְעַר דָּעַר מַגִּיד
שיעור, נועט זיך פֿרייען צו זען ווי דער בַּחור לְעֶרְנֵט
פֿלייסִיג און האט אַ חֶשֶׁק און רָצוֹן זיך מִשְׁלִים צו זיין
אויף אין אַנְדֶּערע חֲלָקִים פון די הייליגע תּוֹרָה.

דערִיבֶּער דאַרף אַ קלוגער בַּחור זען אויסצונוצן די
טייערע צייט פונעם נאכט סדר, ווייל אויב נוצט מען
אויס די נאכט שעות אויף צו לְעֶרְנֵען, איז דעמאלט די
עיקר צייט נואס מען קען אַמֶת'דיג קוֹנָה זיין אַסאַך
תּוֹרָה, אַזוי שְׁטֵיט אין שְׁלֶחַן עָרוּךְ (יורה דעה, סימן רמ"ו,
סעיף כ"ג) אַז ווער עס וויל זוכה זיין צו די תּוֹרָה-קְרוֹיִן,
דאס מיינט אַז ער זאל קענען אַמֶת'דיג די הייליגע
תּוֹרָה, זאל זייער אַכטונג געבן אויף די נַעֲכָט, אַז עס
זאל נישט דורכגיין אַ נאכט אַן לְעֶרְנֵען תּוֹרָה, ווייל דער
עיקר תּוֹרָה קען זיך אַ איד אַיינקויפן ביינאכט.

סדר הישיבה

א בחור מאכט זיך א סדר צו לערנען ש"ס, ער הויבט אן פון מסכת ברכות, ער לערנט אן עמוד נאך אן עמוד, א בלאט נאך א בלאט, ביז ער איז זוכה צו ענדיגן גאנץ מסכת ברכות, און דאן גייט ער ווייטער צו מסכת שבת און ער שטעלט זיך נישט אפ ביז ער איז זוכה צו ענדיגן גאנץ ש"ס, און ער הויבט אן נאכאמאל.

ביי דעם סדר איז בעסער אויב מען לערנט פאר זיך אליין אן קיין חבר. ווייל דער לימוד דארף זיין גרינג און שגעל דורכצוגיין די גמרא, און דאס איז גרינגער צו טון אליין, אזוי איז מען נישט צוגעפינדען צו קיינעם, מען האט נישט קיין שטערונגען פון קיינעם, און מען קען דאן מער מצליח זיין אליין אן א חבר. מטעם די ישיבה וועט מען אויך נישט ברוגז זיין אויף דעם, ווייל ווי לאנג דער בחור לערנט און בטל'ט נישט

סדר הישיבה

כה

די צייט אזוי ווי די אנדערע, איז שוין גוט. נישט קיין
חילוק צי ער לערנט אליין צי מיט א חבר.

אין שלחן ערוך (שם סעיף כ"ב) שטייט נאך זאכן ווי
אזוי מען דארף לערנען אז מען זאל טאקע מצליח זיין,
די בעסטע איז ווען מען איז זיך קובע מקום אין בית
המדרש, און מען זאל לערנען פאר זיך אן קיין רעש און
פאמפע, אבער יא לערנען הויך אויפ'ן קול. דעריבער
וועט א קלוגער בחור זיך אויסוועלן א שטילע ווינקל
אין שול וואו ער וועט נישט געשטערט ווערן פון
קיינעם, און דארט וועט ער פלייסיג לערנען און ענדיגן
א פרק נאך א פרק, מסכת נאך מסכת. ער וועט נישט
קוקן אויף אנדערע וועלכע פארברענגען די טייערע
צייט מיט נארישקייטן. אלע גדולי ישראל זענען
אויסגעוואקסן אזוי גרויס נאר דורך דעם וואס זיי האבן
אויסגענוצט טאקע די לויזע צייטן, וועלכע אנדערע

סדר הישיבה

מענטשן האלטן נישט חשוב און נוצן עס נישט אויס ווי עס דארף צו זיין.

מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך אז אלע שלעכטע זאכן פאסירן געווענליך ביינאכט. די בעלי עבירות רח"ל וועלן בעיקר זיין פארנומען ביינאכט מיט זייערע שלעכטע זאכן און נארישקייטן. און טאקע דערפאר האבן די הייליגע חז"ל אונז אנגעווארנט אז מיר זאלן אויסנוצן די געכט אויף פונקט פארקערט, מיר זאלן אריינכאפן אסאך גוטע זאכן און לימוד התורה יעדע נאכט.

די גמרא זאגט (ערויבין ס"ה.) אז די נאכט איז באשאפן געווארן נאר אויף צו לערנען. נאך זאגט די גמרא (סנהדרין צ"ב.) אז א הויז אין וואס מען הערט נישט לערנען תורה ביינאכט ווערט פארברענט ח"ו. נאך זאגט די גמרא (תמיד ל"ב:) אז ווער עס לערנט תורה

סדר הישיבה

כז

ביינאכט ריט די שכינה נעבן אים. נאך זאגט די גמרא (תגינה י"ב:) אז ווער עס לערנט תורה ביינאכט, לייגט דער אייבערשטער ארויף אויף אים א חן בייטאג. נאך זאגט די גמרא (מנחות ק"י.) אז די וועלכע לערנען תורה ביינאכט, רעכנט זיי דער אייבערשטער ווי זיי וואלטן געטון די הייליגע עבודה אין בית המקדש.

זעט מען פון דעם אלעם ווי ווייט א בַּחור קען מצליח זיין ווען ער נוצט אויס די נעכט ווי עס דארף צו זיין, דעמאלט איז די בעסטע צייט ווען מען קען לערנען פלייסג אן קיין שטערונגען. אזוי ווי דער מדרש זאגט (זלקוט, מלכים א', רמז קע"ו) אז די אידן זענען צוגעגליכן צו די שטערנס אין הימל וועלכע שיינען מער ביינאכט.

דעריבער לאמיר זען אויסצונוצן דעם נאכט סדר ווי עס דארף צו זיין מיט א שיעור אין גמרא, און מען קען

סדר הישיבה

זיך אויף מאכן א שיעור אין רמב"ם, טור און שלחן ערוך. צו לערנען יעדן טאג א פּרָק צוויי אין רמב"ם, א סימן צוויי אין טור און שלחן ערוך. און די אלע שיעורים זאלן זיין אויף א גרינגע וועג, א שיעור בקיעות, און אויף דעם וועג קען א בחור לייכטערהייט דורך שפאצירן אין אלע טיילן פון די תורה, און מצליח זיין אויף א געוואלדיגע פארנעם מיטן אייבערשטנס הילף.

ה

ווי אזוי שטייגט מען אין תורה?

ביז אהער האבן מיר גערעדט פון די סדרים אין ישיבה, ווי אזוי מען דארף זיך האלטן שטארק מיט די סדרים וואס די ישיבה האט איינגעשטעלט. דאס איז זייער א וויכטיגע זאך פאר א בחור צו וויסן און געדענקען אז ווי לאנג ער איז אין ישיבה האט ער א

סדר הישיבה

כט

פליכט צו פאלגן די סדר וואס די ישיבה האט אויסגעשטעלט, ער דארף זיך צושטעלן אינגאנצן צו די סדרים וואס דער ראש ישיבה האט מסדר געווען.

מען דארף זייער שטארק מכבד זיין א ראש ישיבה. די גמרא זאגט (שבת קי"ד) "כל המקבל פני רבו כאלו מקבל פני שכינה", די חז"ל פארגלייכן דאס מכבד זיין א רבי'ן אזוי ווי מען דארף מכבד זיין דעם אייבערשטן. און די חז"ל דרוקן זיך אויס זייער הארב אויף איינעם קריגט זיך מיט זיין רבי'ן, און זיי פארגלייכן דאס אויף אזוי ווי מען וואלט זיך געקריגט מיט'ן אייבערשטן ח"ו, אזוי ווי די גמרא זאגט (סנהדרין ק"י) "כל החולק על רבו כחולק על השכינה, כל העושה מריבה עם רבו כעושה מריבה עם השכינה, כל המהרהר אחר רבו כמהרהר אחר השכינה".

סדר הישיבה

ליידער איז דאס שטארק איינגעריסן אז בחורים
 האבן נישט קיין דרוך ארץ פאר זייער ראש ישיבה און
 פאר די הנהלת הישיבה, מען איז זיך מתחצה קעגן דעם
 ראש ישיבה ח"ו, אדער גייט עס נאך ווייטער אז מען
 העצט אן אויף אנדערע בחורים קעגן די ישיבה, דאס
 איז זייער א הארבע פארברעך. א בחור וואס האט
 געטון אזא זאך מוז גיין איבערבעטן זיין ראש ישיבה
 ער זאל אים מוחל זיין, ווייל אויב נישט וועט אים זייער
 נישט גוט זיין.

א ישיבה מוז זיך פירן מיט א סדר, און די בחורים
 מוזן זיך צושטעלן צו דעם סדר, און נאר אזוי קען מען
 זייער שטארק מצליח זיין. א בחור דארף זיך צושטעלן
 צו די לימודים וואס די ישיבה האט איינגעפירט, און
 ספעציעל ביי די פארמיטאג און נאכמיטאג סדרים.

סדר הישיבה

לא

דער רבי האט אונז אָפּער געגעבן אַ סדר דרף הלימוד, אַ וועג אין לערנען, וואס ווער עס לערנט תורה אויף דעם וועג איז זייער מצליח און איז זוכה צו שטייגן אין תורה, און דעריבער דארף אַ בחור האבן שכל און אראפגנב'ענען אביסל צייט, פון זיינע פרייע צייטן, צו לערנען פליסיג אויפ'ן "סדר דרף הלימוד" פון רבי'ן, און דאן וועט ער זוכה זיין צו שטייגן אַמת'דיג אין תורה.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן ע"ו) אז דער וועג מצליח צו זיין אין לערנען איז אז מען זאל לערנען שגעל און זיך נישט אפשטעלן אינמיטן ווען מען פארשטייט נישט וואס מען האט געלערנט. מען זאל פרוברין צוצולייגן קאפ צו וואס מען לערנט, און אויב פארשטייט מען איז גוט, און אויב פארשטייט מען נישט איז אויף גוט. מען זאל זיך נישט אפשטעלן און

נישט גיין ווייטער ווייל מען פארשטייט נישט, נאר
ענדערש זאל מען לערנען ווייטער און שפעטער וועט
מען עס שוין פארשטיין.

מען דארף נאר זאגן די ווערטער פון די הייליגע
תורה, אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען זאגט.
ווייל אויב שטעלט מען זיך אפ אויף יעדן שטיקל צו
וועלן גוט פארשטיין, וועט מען ווערן אינגאנצן
צומישט און אינגאנצן אפלאזן דאס לערנען. דאס
לערנען אסאך תורה איז מער חשוב ווי דאס פארשטיין,
אזוי ווי די חז"ל זאגן (עבודה זרה י"ט.) "לעולם לגרס
איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מה
קאמר, שנגאמר (תהלים קי"ט) גרסה נפשי לתאנה, גרסה
כתיב, ולא טחנה" - א מענטש זאל שטענדיג לערנען
תורה, אפילו ער פארגעסט וואס לערנט, און אפילו ער
פארשטייט בכלל נישט וואס ער זאגט. און רש"י איז

סדר הישיבה

לג

דָּאָרט מַסְבִּיר אַז אַזוי ווי עַר הָאט אַזוי שְׂטאַרק לִיב דִּי תוֹרָה, וועט עַר עֵס אַרײַנכאַפֿן אַפֿילו עֵס איז נישט אינגאַנצן צוקײט, דאס מײנט אַז עַר וועט לערנען אַפֿילו ווען עַר פֿאַרשטייט נישט וואס עַר זאָגט.

און דער אַמת איז אַז ווען מען לערנט שְׁנַעל, קען מען ענדיגן די ספֿרים אײנמאל און נאכאַמאל, און דאן וועט מען שוין פֿאַרשטיין וואס מען האט געלעֶרנט.

דער רבי זאָגט דאָרט אַז ווען אַ איד וויל לערנען דוֹקא נאר בַּעיון צו קלאַר פֿאַרשטיין יעדע זאַך, דאן וועט עַר צום סוף אינגאַנצן אויפֿהערן צו לערנען, אַזוי ווי עֵס האט שוין פֿאַסירט צו זײער אַסאַך מענטשן וועלכע האָבן געוואלט אַלעס פֿאַרשטיין און דאס האט זײ אינגאַנצן אַוועקגענומען דעם אַפֿעטיט פון לערנען.

ווען אַ איד לערנט אָבער שְׁנַעל און לייכט, אַפֿילו עַר פֿאַרשטייט נישט וואס עַר זאָגט, דאן וועט זײַ דִּי

תורה האלטן ביי אים. ער וועט קענען לערנען אסאך גמרא, שלחן ערוך, תורה נביאים וכתובים, מדרשים, ספרי זוהר און קבלה, און נאך אסאך ספרים.

דער רבי האט אמאל אויסגערעכנט וואס א מענטש דארף אלץ לערנען יעדן טאג, אזוי סאך אז עס איז כמעט נישט מעגליך אריינצושטופן אזויפיל אין איין טאג, דער רבי האט געוואלט אז מען זאל ענדיגן יעדעס יאר גאנץ ש"ס מיט'ן רי"ף און רא"ש, ד' חלקי שלחן ערוך מיט אלע מפורשים, אלע מדרשים, אלע ספרי הזהר ותיקונים, און אלע ספרי קבלה פון אריז"ל, אויסער וואס מען דארף אויך זאגן תהלים און אסאך רעדן צום אייבערשטן. א מענטש קען דאס באווייזן צו לערנען זייער אסאך יעדן טאג, אבער נאר ווען מען לערנט שגעל און מען שטעלט זיך נישט אפ.

סדר הישיבה

לה

אויף האט דער רבי געזאגט אז מען זאל נישט איבער'חזר'ן גלייך וואס מען האט געלערנט; נאר מען זאל קודם ענדיגן דעם גאנצן ספר, און ערשט דאן זאל מען נאכאמאל אנהויבן פון אנפאנג צו חזר'ן.

דאס איז דער סדר דרף הלימוד פון רבי'ן, און ווען א בחור נעמט זיך אין די האנט אריין און ער פאלגט דעם רבי'ן און ער הויבט אן לערנען אויף דעם וועג, קען ער אין א קורצע צייט זוכה זיין צו לערנען גאר אסאך תורה, און דאס וועט אים ברענגען אז ער וועט מצליח זיין און שטייגן אין לערנען.

כאטש וואס א בחור דארף טאקע זיך האלטן צו די לימודים פון זיין ישיבה, צו לערנען די לימודים וואס מען לערנט אין ישיבה, איז אבער נאכאלץ דא גענוג איבריגע ליידיגע צייט וואס א בחור קען אויסנוצן זיך צו מאכן אייגענע שיעורים און לערנען שגעל און

געשמאק אזוי ווי דער רבי האט אונז געלערנט, און דאן וועט ער זייער שיין מצליח זיין.

ו

דער וועג צו הצלחה

די בחורי'ישע יארן צווישן די ווענט פון ישיבה, זענען די שענסטע און בעסטע יארן אין לעבן. ווען א בחור נוצט אויס די ישיבה-יארן ווי עס דארף צו זיין, לעבט ער ממש ווי אין גן עדן, ער שפירט א טעם גן עדן צווישן די ווענט פון ישיבה. א בחור האט נישט קיין דאגות אין לעבן נאר צו לערנען און דאווענען, זיך איינצוקויפן יראת שמים און א גוט לעבן. און דעריבער דארף א בחור האבן דעם קאפ אויפן פלאץ, און זיך מסדר זיין זיינע טעג ווי עס דארף צו זיין, און דאן וועט ער האט א גליקליך לעבן סיי אלס בחור, און דאס וועט

אים אויף העלפן שפעטער נאך זיין חתונה פאר זיין
גאנץ לעבן.

דער טאג הויבט זיך אן נאך פון די נאכט פריער.
אויב לייגט מען זיך ווי א איד, שטייט מען אויף ווי א
איד. גלייך נאך די נאכט-סדר אין ישיבה דארף א בחור
זען נישט צו פארברענגען די צייט, נאר גלייך גיין זיך
גרייטן צו גיין שלאפן. די ערשטע זאך גרייט מען זיך
אן נעגל וואסער, וואס דאס איז דער סימן פון אן
ערליכער איד, אז איידער ער גייט שלאפן געדענקט ער
אנצוגרייטן נעגל וואסער נעבן בעט, אז ער זאל נישט
דארפן אראפגיין פון בעט אינדערפרי אן זיך וואשן
נעגל וואסער.

מען ליינט קריאת שמע שעל המטה ערליך מיט
פוננה, אזוי ווי די גמרא זאגט (ברכות ד:) אז אפילו מען
האט שוין געליינט קריאת שמע ביי מעריב, דארף מען

נֶאֱכָאֵמָּא לְיִינְעֵן קְרִיאַת שְׁמַע אֵיידער מֶעַן גִּיט
 שְׁלֵאפֵן. און נאך זאגט דאָרט די גְּמָרָא (שם ה.) אַז ווער
 עס ליינט קריאת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּטָּה, איז אַזוי ווי ער
 האלט אין האנט א שווערד וואס איז שאַרף פון בייַדע
 זייטן צו הרג'ענען אַלע מזיקים. און די גְּמָרָא זאגט
 דאָרט (שם) אַז ווען מֶעַן ליינט קריאת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּטָּה,
 שייַדן זיך אַפ אַלע מזיקים פונעם מֶעַנְטֵשׁ.

דעריבער דאָרף מֶעַן זייער אַכטונג געבן נישט צו
 פאַרגעסן צו ליינען קריאת שְׁמַע, און זען צו ליינען
 קריאת שְׁמַע דוֹקא אינעווייניג אין אַ סידור. דער אַר"י
 הקדוש זאגט אַז ווער עס ליינט קריאת שְׁמַע ביינאכט
 און ער איז זיך דאן מתוודה, איז אים דער אייבערשטער
 מוחל אויף אַלע זיינע עבירות.

נאכ'ן ליינען קריאת שְׁמַע און אָנגרייטן נעגל
 וואסער, גייט מֶעַן שְׁלֵאפֵן ערליכערהייט, די בעט דאָרף

סֵדֶר הַיְשִׁיבָה

לט

זיין שׂיין זויבער און מסודר, און מען לייגט זיך שלאפן מיט א ספר אדער מיט א מעשה ביכל פון ספורי צדיקים. ווען מען גייט שלאפן מיט יראת שמים, ווערט מען געראטעוועט פונעם יצר הרע, און מען שטייט אויף אויף מיט יראת שמים.

ווען מען שטייט אויף אינדערפרי דארף מען געדענקען אז די גאנצע טאג גייט לויט די ערשטע מחשבה וואס מען טראכט אינדערפרי ביים אויפשטיין. דעריבער דארף מען זען די ערשטע זאך צו טראכטן פונעם אייבערשטן, אז נאר דער אייבערשטער פירט די גאנצע וועלט, אז עס גארנישט דא אויף דער וועלט אויסערין אייבערשטן, און דאן וועט מען שוין די גאנצע טאג טראכטן נאר פונעם אייבערשטן.

נאכין וואשן נעגל וואסער טוט מען זיך אן מיט זריזות, מען טוט זיך אן מיט ריינע זויבערע וועש, און

סדר הישיבה

מֵעַן לֹוּיפֶט אֵין מִקְנָה אַרְיִין. וְוּעַן אַ מְעַנְטֶשׁ טוֹבֶל'ט זַיִן גּוּף אֵין מִקְנָה, טוֹבֶל'ט עֵר זַיִן נְשָׁמָה אוֹיף אֵין מִקְנָה, און דָּאס הַיִּלְיִגְט און רַיִנִיגְט דִּי נְשָׁמָה. וואויל אַיז דַּעם וואס אַיז זוכָה זײַף צו טוֹבֶל'ן יַעֲדֵן טָאג אֵין מִקְנָה, עֵר רַיִנִיגְט זַיִן נְשָׁמָה און זַיִן מַח, אַז עֵר זָאל הָאבֵן אַ קְלָאָרן קאַפּ צו דאַווענען און לְעֶרְנען.

מֵעַן זאַגט בְּרַכַּת הַתּוֹרָה און מֵעַן מאַכט זײַף אַ שִׁיעוּר אֵין לְעֶרְנען תּוֹרָה אַינְדערפֿרי. און דאַן דאַרף מֵעַן אַראַפֿנעמען עֶטְלִיכע מִינוּט צו רַעֲדֵן צוּם אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן, און בַּעֲטֵן דַּעם אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן פֿאַר דִּי הַצְּלָחָה פּוֹנֵעַם גאַנצן טָאג. אַינְדערפֿרי אַיז אַ גְרוֹיֶסע עֵת רְצוֹן און מֵעַן קען דַּעמאַלט פּוֹעֲלֵן בַּיִם אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן אַלֶּע גוּטע זאַכן. מֵעַן בַּעֲט דַּעם אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן אַז דַּער טָאג זָאל זַיִן אַ גוּטער טָאג, מֵעַן זָאל זוכָה זַיִן צו לְעֶרְנען אַסאַךּ תּוֹרָה אֵין דַּעם טָאג, אַז מֵעַן זָאל זַיִן אַפֿגעהיטן פּוֹן

סֵדֶר הַיְשִׁיבָה

מא

עבירות אין דעם טאג, אז מען זאל זיין אפגעהיטן פון לשון הרע, רכילות און ליצנות, אז מען זאל זיך נישט קריגן מיט קיינעם, און אזוי ווייטער בעט מען דעם אייבערשטן אויף אלע פערזענליכע זאכן וואס מען דארף צו האבן, און דאן קען מען זיין רואיג אז דער טאג וועט שוין זיין א גוטער און געבענטשטער טאג.

יעצט קומט די צייט פון דאווענען שחרית, מען גייט מיט זריזות אין שול צום דאווענען, מען טוט אן תפלין, און מען מאכט זיך א גדר אז מען וועט גארנישט רעדן מיט די תפלין, און דאן שטעלט מען זיך דאווענען שחרית אין א סידור. דאס דאווענען אינעווייניג אין א סידור העלפט זייער אז מען זאל קענען קאנצעטרירן נאר אויפ'ן דאווענען און אינזין האבן די פירוש המלות, און דער קאפ זאל נישט אוועקפליען צו

סדר הישיבה

אַנדערע זאכן ווי עס פאסירט געווענליך ווען מען
דאווענט אויסנווייניג.

דער סדר פונעם דאווענען איז איינגעפירט געווארן
מיט גרויסע סודות און פּננות, און מען דארף דאווענען
דוקא אויף דעם סדר, נישט אויסלאזן קיין שטיקלעך,
און נישט מפסיק זיין מיט אַנדערע זאכן אינצווישן.
מען הויבט אן די רייע פון די ברכות, קרבנות, פסוקי
דזמרה, ברכות קריאת שמע, און דערנאך שמונה עשרה
מיט גרויס פּננה. מען ענטפערט אלע אַמנ'ס, ברכו און
קדושה. גאר גרויסע און גוטע זאכן, זאגן אונז די חז"ל,
קומען פאר דעם וואס ענטפערט אָמן.

גלייך נאך דאווענען, נאך איידער מען טוט אויס די
תפלין, מאכט מען זיך אַ שיעור צו לערנען אַביסל
חומש רש"י מיט'ן תרגום, צו מעביר סדרה זיין אַביסל
פון די וואכעדיגע פּרשה און לערנען די רש"י דערויף.

אויב לאזט מען איבער דאס מעביר סדרה זיין די גאנצע פרשה אויף סוף וואך, אויף פרייטאג אדער שבת, דאן איז גאנץ מעגליך אז מען וועט נישט אנקומען דערצו, און מען וועט אינגאנצן פארפאסן די וואך פון מעביר סדרה זיין.

מען דארף גוט געדענקען אז א וואך וואס מען איז נישט מעביר סדרה, וועט מען יענע וואך האבן עפעס א שאדן אדער א צרה. דאס איז א קלארע זאך וואס איז בדיוק ומנוסה. קיינער זוכט זיך נישט קיין צרות אין לעבן, און דעריבער דארף מען מקפיד זיין צו מעביר סדרה זיין די גאנצע פרשה יעדע וואך. און דער בעסטער וועג צו זיין פארזיכערט אז מען וועט טאקע מעביר סדרה זיין, איז ווען מען טיילט איין די פרשה לויט די טעג פון די וואך, צו מעביר סדרה זיין יעדן טאג א חלק פון די פרשה, ביז ווען מען קומט אן סוף

סדר הישיבה

וואך און מען האט שוין געענדיגט די גאנצע פֿרשה. אויף דעם וועג איז עס פֿיל גרינגער צו טון ווי צו ענדיגן די גאנצע פֿרשה אויף איינמאל אום פֿרייטאג.

אזוי ווערט גע'פֿסק'נט אין שלחן ערוך (ארח חיים, סימן רפ"ה, סעיף ג') אז פון זונטאג קען מען שוין אנהויבן צו מעביר סדרה זיין. און דער משנה ברוכה ברענגט דארט אז דער הייליגער גר"א פֿלעגט זיך אזוי פֿירן אז יעדן טאג נאכ'ן דאווענען האט ער מעביר סדרה געווען אביסל פון די פֿרשה שנים מקרא ואחד תרגום.

ווען מען געוואוינט זיך צו נאך אלס בחור צו מעביר סדרה זיין יעדן טאג א שטיקל פון די פֿרשה, און די רש"י אויף דעם שטיקל, דאן וועט דאס שוין בלייבן אין די ביינער פֿאר'ן גאנצן לעבן, אז יעדן טאג וועט מען אביסל מעביר סדרה זיין, און יעדע וואך וועט מען ענדיגן די גאנצע פֿרשה.

סדר הישיבה

מה

און אויב האט מען נאך אביסל צייט, קען מען זיך צוגעוואוינען צו כאפן א בליק יעדן טאג אויף אין א שטיקל אור החיים הקדוש, און נאך א בליק אינעם רמב"ן הקדוש. די הייליגע ספרים זענען פול מיט רוח הקודש און גלוי אלקות וואס ברענגען א איד נאנט צום אייבערשטן. מען דארף נישט ענדיגן די גאנצע יעדע וואך, נאר יעדן טאג קוקט מען אריין אין איין שטיקל, און מען מאכט זיך א סימן אז דער שטיקל האט מען שוין געלערנט, און אזוי ווייטער קוקט מען יעדן טאג אין נאך א שטיקל און מען צייכנט זיך אן. און די קומענדיגע יאר גייט מען ווייטער צו לערנען די שטיקלעך וואס מען האט נאכנישט געלערנט פאר יאר, און אזוי קען מען אין עטליכע יאר דורכלערנען גרינגערהייט די הייליגע ספרים.

סדר הישיבה

נאכץ דאווענען גייט מען עסן פרישטאג, און מען
 דארף זייער מקפיד זיין אויף דעם זיך צו וואשן יעדן
 טאג צו פת שחרית און עסן א גוטע געזונטע פרישטאג.
 די גמרא זאגט (בבא מציעא ק"ז) אז מיט'ן עסן פת שחרית
 ווערט מען געראטעוועט פון דריי און אכציג סארט
 קרענק, און אזוי ווייטער רעכנט די גמרא אויס דארטן
 נאך דרייצן זאכן וואס פת שחרית העלפט פאר'ן
 מענטש, עס מאכט אים קלוג, עס ראטעוועט אים פון
 היץ, פון קעלט, און פון מזיקים, ער איז זוכה צו
 לערנען תורה און די תורה האלט זיך ביי אים, און אזוי
 ווייטער נאך פילע גוטע זאכן. און דעריבער דארף מען
 זיין זייער געווארענט זיך צו וואשן יעדן טאג צו ברויט,
 און עסן א גוטע פרישטאג.

עס איז דא אזא איינרעדעניש ביי בחורים אז מען
 דארף זיך מסגף זיין, מען דארף פייניגן דעם גוף, און

דורך דעם וועט מען ווערן מער הייליג און נענטער צום
 אייבערשטן. דאס איז אבער א גרויסער טעות, עס
 ארבעט פונקט פארקערט. דער הייליגער בעל שם טוב
 זי"ע האט געזאגט: "ווען עס ווערט א קליינע לאף
 אינעם גוף, ווערט א גרויסע לאף אין די נשמה". דאס
 איז נאר א שפיצל פונעם יצר הרע וואס וויל
 אוועקנעמען א מענטש פונעם אייבערשטן, און
 דעריבער רעדט ער אים איין אז מען דארף זיך פייניגן
 דעם גוף, און איינמאל דער גוף איז אפגעשוואכט האט
 מען שוין נישט קיין כח און געדולד צו לערנען און
 דאווענען.

דער רבי זאגט (ספר המדות, אות תשובה, סימן פ"ד) "תקון
 הגוף קודם לתקון הנפש", מען דארף זייער אכטונג
 געבן צו עסן גוט און צו די זעט און זיך נישט לאזן
 פארפירן פון קיינעם וואס זאגט אנדערש, וויפיל ראיות

סֵדֵר הַיְשִׁיבָה

און הוכחות מען וועט נאר ברענגען אז מען דארף זיך
 נא פייניגן דעם גוף, איז אבער נאכאלץ דער פאקט אז
 ווען דער גוף איז שוואך לערנט מען ווייניגער און מען
 קען נישט דאווענען געהעריג, און מען ווערט נאר
 דערווייטערט פונעם אייבערשטן. ספעציעל אין די
 היינטיגע שוואכע דורות, דארף א בחור זען צו זיין
 שטארק מיט דעם צו עסן יעדן טאג דריי גוטע סעודות,
 און דוקא דאס וועט אים דערנענטערן צום
 אייבערשטן, ער וועט האבן דעם קאפ אויפ'ן פלאץ, ער
 וועט האבן די מוט און די כוחות, צו קענען דינען דעם
 אייבערשטן מיט ישוב הדעת.

פארשטייט זיך אז דאס עסן דארף זיין מיט אן
 ערליכקייט, צו רעדן ערליכע זאכן און דברי תורה ביים
 טיש, און צו בענטשן ערליך ברכת המזון אין א סידור.
 ברכת המזון איז א דאורייתא (ברכות כ"ג.) און דעריבער

סדר הישיבה

מט

דארף מען זיין זייער געווארענט צו בענטשן ערליך, און זיך צוגעוואוינען צו בענטשן אינעווייניג אין א סידור ווארט ביי ווארט, און דאס איז מסוגל צו באקומען א גרויסע עשירות, צו ווערן זייער רייך.

דער רבי זאגט (ספר המדות, אות אכילה, סימן ג) "שלחנו של אדם מזכה לו לעלמא דאתי ומזכה לפרנסה, והוא רשום לטוב לעלא ולעלא, ומזכה לה לאתוספא לה כח וגבורה בשעה שאצטריך לה". נאך זאגט דער רבי (שם, חלק ב', סימן ג) "על ידי ברפת המזון נתודע השם יתברך בעולם", און ווען מען בענטש ערליך, ווערט מען געבענטשט פונעם אייבערשטן אליין.

אין די היינטיגע דורות זענען מענטשן זייער שוואך, און דעריבער דארף מען זען צו עסן ווי עס דארף צו זיין און צו שלאפן ווי עס דארף צו זיין, און דאן וועט די נשמה אויך זיין ווי עס דארף צו זיין און מען וועט

קענען דינען דעם אייבערשטן רואיגערהייט. חז"ל זאגן (בראשית רבה, פרשה ט', סימן ח') אויפ'ן פסוק (בראשית א', ל"א) "והנה טוב מאד" אז עס איז זייער גוט צו שלאפן, און דער מדרש פֿרעגט: "ווי אזוי קען מען זאגן אז עס איז זייער גוט צו שלאפן, ווען מיר האבן דאך געלערנט (סנהדרין פרק ח') אז שלאפן איז א גוטע זאך פאר רשעים?", און דער מדרש ענטפערט: "אז ווען א מענטש שלאפט אביסל נארמאל, קען ער נאכדעם אויפשטיין גוט אויסגעשלאפן און דאן קען ער אסאך לערנען תורה. נאך זאגן די חז"ל (פרקי דרבי אליעזר, פרק י"ב) אז דער אייבערשטער האט באשאפן די שלאף אז מען זאל זיך קענען גוט אויסרווען און דאס איז זייער געזונט פאר'ן מענטש.

אויך דארף מען זייער אכטונג געבן צו זיין שטענדיג שיין צוזאמגענומען און ריין אָנגעטון. די גמרא זאגט

סדר הישיבה

נא

(שבת נ:): אז א מענטש דארף יעדן טאג זיך ארומוואשן צו זיין שיינ און ריין פאר'ן אייבערשטן. נאך זאגן די חז"ל (ירושלמי שקלים, פרק ג', הלכה ג') "נקיות מביא לידי טהרה", ווען א איד האלט ריין זיין גוף און זיינע קליידער, דאן איז זיין מוח אויף ריין. א תלמיד חכם דארף זיך האלטן ריין, זיינע קליידער דארפן זיין ריין, און ער דארף האבן א ריינע שפראך, און אזוי איז מען זייער שיינ מצליח מיט'ן אייבערשטנס הילף.

טייערער בחור, אויב וועסטו גוט אריינגעמען אין דיין הארץ די עצות און די למודים וואס דו האסט געלערנט אין דעם קונטרס, און דו וועסט זיי פרובירן מקיים צו זיין, דאן וועסטו זייער שיינ מצליח זיין אין דיין לעבן. סיי אלס בחור וועסטו זייער מצליח זיין אין ישיבה און דו וועסט באקומען זייער א גוטער נאמען, און דאס וועט דיר באגלייטן אויף אויף שפעטער, אויף

סדר הישיבה

דיין גאנץ לעבן. דו וועסט האבן א שיינע און גוטע
 לעבן, און קיינער וועט דיר נישט קענען קיין שלעכטס
 טון, ווייל דו וועסט זיין צוגעקלעבט צום אייבערשטן,
 דו וועסט שטענדיג אנטלויפן נאר צום אייבערשטן,
 און ער וועט דיר אפהיטן פון אלעם שלעכטס. דו
 וועסט שפירן די זיסקייט און די ליכטיגקייט פונעם
 אייבערשטן, און עס וועט דיר אלעמאל זיין גוט, סיי
 אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

תם ונשלם שבה לאל בורא עולם